

значення для підвищення рівня правової культури громадян та виховання поваги до кримінального законодавства.

Список використаних джерел

1. Тімофєєва Л. Ю. Реалізація принципу гуманізму в кримінальному праві України: історико-теоретичний дискурс кримінально-правових вчень / Л. Ю. Тімофєєва // Молодий вчений. — 2015. — № 2(6). — С. 2. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2015_2%286%29_218
2. Пудовочкин Ю. Е. Понятие, принципы и источники уголовного права: сравнительно-правовой анализ законодательства России и стран Содружества Независимых Государств / Ю. Е. Пудовочкин, С. С. Пирвагидов. — СПб. : Юрид. центр Пресс, 2003. — С. 150.
3. Житний О. О. Проблеми реалізації принципу гуманізму в деяких інститутах кримінального права України / О. О. Житний // Вісник Національного університету внутрішніх справ. — Харків, 2005. — С. 24.

Ключові слова: принцип гуманізму, кримінальне законодавство, звільнення від кримінальної відповідальності, покарання, злочинець.

Науковий керівник: асистент Кузембаєв О. С.

Лукашук Каріна Русланівна

студентка 3-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО

В умовах розвитку сучасного суспільства насильство в сім'ї є надзвичайно актуальною та проблемною темою кримінального права, що й не дивно, оскільки останні зміни, що були внесені до кримінального законодавства підтверджують тенденцію до посилення відповідальності за насильство в сім'ї.

На жаль, необхідно констатувати, що сім'я як осередок суспільства, без підтримки держави та її інституцій, не завжди спроможна виконувати свої головні функції, зокрема щодо забезпечення належного добробуту та виховання дітей [1, с. 9].

В зв'язку з вищезазначеним необхідно дослідити проблемні питання кримінальної відповідальності за домашнє насильство, оскільки перед набранням чинності Закону дана проблематика є особливо актуальною. Однією з найбільш важливих новацій кримінального законодавства останніх років є прийняття 07 грудня 2017 року Закону України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального

процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами», який набирає чинності 11 січня 2019 року [2]. Вказаним Законом, серед іншого, криміналізовано домашнє насильство та запроваджено цілий ряд обмежувальних заходів, які мають застосовуватись до кривдника.

Прийняття даного Закону має надзвичайно важливе значення, оскільки раніше домашнє насильство не було кримінально караним діянням, що фактично визначало одну зі сторін сімейних відносин незахищеною, а другу навпаки.

Водночас звертаємо увагу на те, що на сьогодні чимало статей Кримінального кодексу України (далі – КК України) передбачають склади злочинів, що можуть бути вчинені щодо особи, виступаючи проявами різних форм насильства в сім'ї. До цього переліку можна віднести статті 115-123, 125, 126, 127, 129, 135, 136, 146, 150, 150-1, 152, 153, 154, 155, 156, 164, 165, 166, 167, 194, 195, 301, 303, 304, 323 КК України [3, с. 200]. Проте, всі ці статті мають опосередкований вплив на відповідальність за насильство в сім'ї.

Внаслідок змін до КК України в Кодексі з'являється стаття 126-1. «Домашнє насильство», яка передбачає кримінальну відповідальність за домашнє насильство.

Відповідно до ст. 126-1 КК України домашнім насильством вважається умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, що призводить до фізичних або психологічних страждань, розладів здоров'я, втрати працездатності, емоційної залежності або погіршення якості життя потерпілої особи. При цьому зауважимо, що домашнє насильство карається громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до двох років [4].

Отже, як ми можемо помітити, за домашнє насильство у санкції встановлено максимальне покарання у виді позбавлення волі на строк до двох років.

Проте, з підходом законодавця, що суворості санкції аналізованій статті важко погодитися, оскільки за інші злочини, суміжні з домашнім насильством покарання є значно тяжчими (наприклад «умисне тяжке тілесне ушкодження» ст. 121 КК України, чи «умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження» ст. 122 КК України). Але відмінність полягає в тому, що потерпілим від злочину в цих злочинах виступає фізична особа, яка не пов'язана сімейними відносинами, а в ст. 126-1 потерпілим є спеціальний суб'єкт. Потерпілим в даному злочині буде виступати подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з

якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах.

Таким чином, дослідивши особливості кримінальної відповідальності за домашнє насильство, ми дійшли висновку, що необхідно посилити відповідальність та збільшити верхню межу санкції статті 126-1 КК України з 2 до 5 років.

Список використаних джерел

1. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ щодо його подолання: навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України / Укладачі: Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброда Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. – Київ, 2012. – 246 с.
2. Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» // Відомості Верховної Ради, 2018. – № 5. – Ст. 34.
3. Заславська М. Г. Питання кримінально-правового захисту від насильства в сім'ї // Вісник Асоціації кримінального права України : електрон. наук. вид. – 2015. – № 2. – С. 196–204.
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України, 2001. – № 25-26. – Ст. 131.

Ключові слова: кримінальний кодекс, відповідальність, домашнє насильство, потерпілий.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Колодін Д. О.

Матвійчук Катерина Володимирівна

студентка 3-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПОСТАНОВЛЕННЯ СУДДЕЮ ЗАВІДОМО НЕПРАВОСУДНОГО ВИРОКУ, РІШЕННЯ, УХВАЛИ АБО ПОСТАНОВИ: ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ

Конституція України закріплює, що права та свободи людини і громадянина захищаються судом. Виходячи із положень Основного Закону, зокрема ст. ст. 124, 127, правосуддя в Україні здійснюється виключно судами, а здійснюють його судді [1]. Постать судді повинна бути гарантом здійснення справедливого правосуддя та прийняття ним правосудного рішення. Однак, бувають випадки, коли судді зловжива-